

Notabelforhandlingerne i Flensborg, men, vel at mærke, Fleertallets Forhandlinger, Fleertallets Formening, Fleertallets Project. Jeg nægter ikke, at, da jeg saae det, sagde jeg, det er meget ønskeligt, men upaatvivleligt ikke brugeligt; thi jeg havde ikke noget Haab om, at det nogensinde skulde kunne blive udført. Imidlertid synes det mig, at vi skulde den ærede Justitsminister Taf, for at han har gjort, hvad han har formaaet, for at bringe det til Udførelse, og at han ikke, da han saae, at det var umuligt, har svigtet. Han kunde derfor endog søge sin Retfærdiggjørelse i sin Deelagtighed i Forhandlingerne i Berlin. Den Mand, der har været med ved Forhandlingerne i Berlin, kan meget godt være i det nuværende Cabinet, og være bekendt at have gjort, hvad der stod i hans Magt, for at fortolke Fredsslutningen af 1850 saa gunstigt som muligt, og Andet har det hele Notabelproject slet ikke været; det har været et Forsøg til, at fortolke Fredsslutningen af 1850. Det er atter en af de store Bildfarelser, som mislede os her, at vi sigte: vi have seiret, og vi skulde have Udbyttet af vore Seire; nei! vi have kun seiret bag ved en Fred, hvori vi ikke seirede. Fredsslutningen af 1850 er ingen Seierspalme; det var en heldig Maade at komme ud af en vanffelig Stilling; ved Hjælp af forskjellige Magters Mægling, men det er ikke skeet ved vore Seire, og denne Fredsslutning af 1850 er ikke rokket en Tøddel ved de Seire, vi have vundet siden, og det er heller ikke disse, der have skaffet os Afgjørelsen af det, der er blevet til Nest (Grundtvig: Nei, deeværre!). Ja, deeværre! men Tingen er saa. Det var ikke dem, der skaffede os den. Da vor Pengesækk begyndte at blive tom, saa reiste Finansministeren, og det var meget betydningsfuldt, at netop Finansministeren gjorde det, og hvis man har Noget at indvende mod de Forslag, han dengang maatte lade sig affpise med, saa maa man undskylde det dermed, at Ingen bedre end han vidste, hvormed det var i Kassen (Na! Na!). Ja, det er altid en Betragtning, som vi maae tage med, naar vi ville bringe det Slags Sager til offentlig Forhandling. Jeg har altid fraraadet at

komme til denne Art Forhandlinger; jeg var ganske overbevist om, at man vilde gaae herfra, efterat man havde hørt Mere, end man ønskede, og dog er jeg meget tilbageholden i mine Udtalelser (Latter). Marineministeren har havt det Held at være ukendt. Hans ærede Formand havde det Held at være kendt; han gik ud af Ministeriet, fordi han selv vilde. Vi erindre meget vel, at det slet ikke hang sammen med det nuværende politiske Spørgsmaal, idetmindste ikke tilsyneladende; det hang sammen med, at vi ikke kunde blive enige med ham om et Forlangende af en Dampcorvet (Na, hvad er det?). Ja, saaledes seer det idetmindste ud. Lad os altsaa stole paa Marineministeren; vel er han ukendt som Politiker, men som paalidelig dansk Mand er han kendt, og som en Mand, der ganske særligt deelte en eller anden Politikk, vidste jeg dog ikke, at Noget kunde fremhæve ham. Jeg synes, at, naar man vil angribe paa den Maade, og ikke for de Medlemmer, der tages ind i Ministeriet, vil være tilfreds med dens Beskyttelse, der staaer i Spidsen derfor, og tager dem ind, saa maa man have sine Grunde derfor, saa er det ikke nok at sige: ham kende vi ikke, thi hans Borgen er jo den, der har kaldet ham til Ministeriet. Jeg troer, at jeg nu omtrent har omtalt alle de forskjellige Personligheder, der have været nævnte. Jeg troer virkelig ikke, at der i Noget af det, der er fremført imod deres Personligheder, ligger Noget, som skulde bringe os til særdeles at kaste Brag paa dem. Men Adressen forlanger egentlig heller ikke dette, den gaaer egentlig kun ud paa en Sammenligning; den gaaer ikke ud paa at sige: vi ville absolut ikke have dette Ministerium, men, dersom jeg forstaaer den ret, siger den: vi ville helst beholde Nogle af dem, der ere gaaede ud, og blive af med Nogle af dem, der sidde i Ministeriet. Men, om det ogsaa staaer i Thingets Magt at faae dette Ministerium til at gaae af eller at faae Nogle af dette Ministeriums Medlemmer til at gaae afveien, staaer det saa i Thingets Magt at skaffe disse Andre ind ved Hjælp af dette forunderlige halve Tillidsvotum, som gives her, thi mere end et halvbaaret Tillidsvotum er det dog ikke;